

[Landbrugsministeren]

(Lovforslag nr. L 149).

Med forslaget foreslås der tilvejebragt mulighed for at lempe kravet om jordbrug som væsentligste erhverv i landbrugslovens § 16, jfr. § 18 b, stk. 2, som fastlagt i bekendtgørelse nr. 642 af 15. december 1978, således at erhververen af en landbrugsejendom ved arbejde uden for bedriften kan oppebære en årsarbejdsindtægt svarende til 75 pct. af den sammenlignelige indkomst i henhold til moderniseringsloven.

Den foreslåede lempelse forudsættes kun at skulle gælde for en forsøgsperiode i 3 år, nemlig årene 1983, 1984 og 1985.

Samtidig er det hensigten ligeledes som et forsøg i årene 1983-85 at lempe de uddannelseskrav, der er fastsat i henhold til landbrugslovens § 16, stk. 1, nr. 5, således at der i de nævnte år etableres adgang til at erhverve en landbrugsejendom, også når man har været beskæftiget som arbejdstager ved praktisk jordbrug i mindst 3 år efter det 18. år inden for de sidste 20 år, og når man selvstændigt har drevet en jordbrugsbedrift som ejer eller forpagter i mindst 4 år inden for de sidste 20 år.

Gennemførelsen af lovforslaget medfører ikke statslige merudgifter.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 150).

Lovforslaget er udarbejdet efter de samme retningslinjer som det forslag, jeg fremsatte for folketinget den 6. oktober 1982, og som blev vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 28. oktober 1982. Det nu fremsatte lovforslag omfatter i alt 580 personer.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal herved tillade mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amiskommuner.

(Lovforslag nr. L 151).

Forslag til lov om ændring af lov om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne, lov om hovedstadsområdets kollektive personbefordring og merværdiafgiftsloven. (Ændret tilskudsregulering).

(Lovforslag nr. L 152).

Gennem 1970ernes omlægning fra refusioner til bloktilskud er der opnået en regional balance i den kommunale økonomi, som har været en afgørende forudsætning for den decentralisering, vi har gennemført. Regeringen ønsker med det førstnævnte lovforslag at gøre det muligt at fastholde denne regionale balance også i en periode, hvor det kan blive nødvendigt at reducere statens tilskud til kommunerne.

Efter forslaget skal den udligning, der er opnået, fastholdes ved indførelsen af mellemkommunale udligningsordninger. Herefter vil statstilskuddet alene tjene til at regulere forholdet mellem statslige og kommunale byrder og fordeles, så det ikke påvirker udligningen, det vil sige, så det har samme skatteværdi overalt.

Forslaget har allerede været ganske indgående drøftet både i kommunale kredse og i pressen.

Denne debat har på mange måder været yderst frugtbar, men der har været en vis tendens til at begrænse sig til at diskutere midler. Diskussionen bliver hyppigt meget teknisk, hvilket vel ikke i sig selv er forkert, men det medfører let, at det, der er formålet med det tilskuds- og udligningssystem, vi har opbygget her i landet, fortoner sig noget. Det ser vi også, når debatten indskrænker sig til, at enkelte kommuner eller grupper af kommuner anskuer hele systemet i lys af, om det giver dem selv gevinst eller tab.

Der kan derfor være grund til at slå fast, at formålet med det kommunale tilskuds- og udligningssystem er at understøtte decentraliseringen af opgaver og beslutningskompetence ved at give hver kommune reel mulighed for selv at fastlægge sit serviceniveau, dog inden for rammerne af statens overordnede ansvar for den økonomiske politik.